

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Canonico Parisiensi, qui sacrame[n]tis in fine participans, & post mortem cuidam apparens, dixit se ob non veram contritionem da[m]natum esse, c. 15

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

prior omnium Conuerforum, peccatum quoddam commiserat, quod nunquam Abbati, neque Priori, neque alicui confessus fuerat: sapius tamen solitus erat confiteri, & videbatur nobis omnibus, quod vir sanctus esset, & multum religiosus. Cùm iam in extremis laboraret, idem peccatum domino Danièli, tunc Priori nostro confessus est, & sicut nobis postea retulit, vt nos cautos redderet, tam graue erat peccatum, quod omnino dānatus fuisset, si tachsset. APOLLON. quid sentis de saluatione huius hominis? CÆSARIVS: Sicut Augustinum lego sensisse; si contritio eius fuerit in charitate, saluatus est; sin autem, damnatus: qui serò pœnitet, oportet non solum timere iudicem, sed diligere. APOLLONIVS: Meruit ergo vigilando, ieiunando, laborando, obediendo, alijsq; operibus iustitiæ, quamdiu in illo mortali fuit? CÆSARIVS: Nequaquam, quia opera extra charitatē facta, mortua sunt, & nunquam reuiuiscunt; vā ergo illis qui quotidie in Dei seruitio mortificantur, & nihil inde mercedis in vita æterna consequuntur. Multi ista ignorant, de finali pœnitentia plurimum præsumentes, nesciētes pœnitentiā, quæ in fine agitur, vt supra dictū est, tam incertam esse. Dicam tibi tamē exempla de duobus, ex quibus vnus in fine fictam, alter veram egit pœnitentiam.

CAPVT XV.

PARISIIS in ecclesia sanctæ Dei genitricis Mariæ Canonicus nuper obiit, qui multa habens stipendia, delicatissimè vixerat: & quia ex delicijs, maximè his quæ ad galā pertinent, libido nascitur, nata nutritur, & quotidianis eius incitamentis augmentatur: idē inuenis valde tunicā carnis suæ maculauit, & tam illo, quàm alijs suis peccatis, irā Dei in se prouocauit. Tandem per infirmitatē tactus, timore mortis cōfessionē fecit, peccata defleuit, & emédationem promisit, viaticum accepit, inuctus est, hominē deposuit. Cuius corpus, vtpote vir nobilis diuitisq; cum magna pompa secularis gloriæ tumulatum est; & erat in illa die tanta serenitas, vt ipse aër eius obsequijs famulari videretur; dixeruntque homines ad inuicem:

Multa

Reg. 16.

Multa bona præstitit Deus homini isti, nihil ei defuit horum quæ homo Christianus habere debuit, dominicis sacramentis munitus est, aër in eius morte serenatus est, cum magna gloria sepultus est. Sed homo videt in facie, Deus autem intuetur cor. Post paucos dies cuidam sibi valde familiari apparens, dicebat se esse damnatum: cumque miraretur ille & expauesceret, pœnitentiam eius & confessionem, sacram etiam communionem, & inunctionem commemorans, respondit defunctus: Vnum bonum mihi defuit, sine quo nullum horum, quæ enumerata sunt, mihi prodesse potuit. Quid est illud? inquit. Respondit mortuus: Vera contritio; licet enim Deo promiserim consilio confessoris mei continentiam, siue alia quæ salutis sunt, tamen dicebat mihi conscientia, quia si conualueris, obseruare non poteris; & quia cor magis declinabat ad transgressionem, quam ad voti obseruationem, nullius peccati merui remissionem. Deus requirit fixum propositum pœnitendi. Ecce hominis huius pœnitentia sera fuit & ficta, nec tamen fuisset sera, si fuisset vera. APOLLONIVS: Non mirabor amodo, pœnitentiam seram vix esse veram. CAESARIUS: Plures sunt in seculo, quos ego bene noui, qui tempore infirmitatis, cum timerent mori, se inter manus Abbatis reddiderunt, & cum conualuissent, transgressores voti facti sunt.

CAPVT XVI.

ANNO præterito apud Bonnam vicum diocesis Coloniensis, vagus clericus quidam, Nicolaus nomine, quem vocant Archipoëtam, in acutis grauer laborauit, & cum mori timeret, tamen per se ipsum, quam per canonicos eiusdem ecclesie, ut in ordinem susciperetur apud Abbatem nostrum obtinuit. Quid plura? Cum multa, ut videbatur nobis, contritione tunicam induit, quam facta crisi celerius exiit, & cum quadam irrisione projiciens, aufugit. APOLLONIVS: Multi sunt peccatores, qui contritionem habere non possunt, & de ipso dolent, quid ergo sentiendum est de tali dolore? CAESARIUS: Talis dolor merito